

Gabriele Kuby

A nemek forradalma

I. rész

A nemek közötti egyenlőség ideológiája – antropológiai forradalom

1. Bevezető: Az európai értékek és a menekültválság

Naponta több ezer menekült áramlik Szíriából, Irakból, Afganisztánból, Eritreából, az afrikai országokból és a Balkánról Európába, különösen Németországba, minthogy ott Merkel kancellárasszony a „befogadás kultúráját” hirdette meg, és a társadalmi ellátórendszerek (egyelőre még) a legstabilabbak. A menekültáradatnak nem lesz vége, és mindez Németországot és Európát beláthatatlan mértékben meg fogja változtatni.

A Nyugat és mindenekelőtt az Egyesült Államok mélyen belebonyolódott a Közel-Kelet polgárháborúiba és a korrupt rendszerek gazdasági problémáiba és hatalmi küzdelmeibe. Van azonban ezeknek a történelmi átalakulásoknak egy másik olvasata is: Ferenc pápa szerint az Európát előzőlő menekültáradat a kontinens előregedésének és a születések alacsony számának is köszönhető. 2015. szeptember 14-én a következőket mondta:

„Ahol sok üres tér van, ott az emberek igyekeznek kitölteni azt. Ha egy országban nincsenek gyerekek, akkor bevándorlók lépnek a helyükre.“

A meg nem születettekkel szemben a nyugati országok semmiféle „befogadókészséget” nem tanúsítanak. A nyugati világ már nem teljesíti kötelességét, hogy az életet a fogantatástól a természetes halálig védelmezze. Ez a feltétel nélküli kötelezettség a keresztény emberképből fakad, amely arra épül, hogy Isten az embert saját képére és hasonlatosságára teremtette, és ezért élete és méltósága is sérthetetlen.

A nyugati kultúra meg kíván szabadulni ettől az emberképtől. Az autonóm egyén Isten trónjára ült, és maga dönti el, mi a jó, és mi a rossz. Nemcsak az erkölcsi abszolútumokat nem tartja tiszteletben, hanem már az ember természetét sem. A szabadság ördögi abszolutizálása mára már odáig megy, hogy az emberi lét megváltoztathatatlan adottságait sem fogadják el többé, tudniillik azt, hogy férfinak és nőnek vagyunk teremtve. A gender ideológia alá kívánja ásni az ember kétneműségét és meg akarja szüntetni a heteroszexualitás normáját. Ez az ideológia már az egész társadalmat átjárja.

2. A „gender” és a „gender mainstreaming” fogalma

Mit jelentenek a *gender* és *gender mainstreaming* új fogalmai?

A *gender* szó jelentése: „társadalmi nem”. Van, akinél ez megegyezik a biológiai nemmel, van, akinél nem. Az ember önazonosságát többé nem férfi vagy női neme határozza meg, hanem a *nemi irányultsága*, vagyis az, hogy miként elégíti ki nemi ösztönét: azonos neműekkel (homoszexuális), mindkét nem tagjaival (biszexuális), váltogatja a nemét (transzszexuális), se nem férfi, se nem nő (interszexuális), vagy egyik nemhez sem kíván tartozni (queer). Az ENSZ és az Európai Unió dokumentumaiban LMBT (Leszbikus, Meleg, Biszexuális és Transzszexuális) személyekről olvashatunk. A *Facebook* 58 nemet ismer. Mindez üdvözlendő „*sokszínűségnek*” számít, és ezért az EU és az ENSZ irányelvei szerint a gyerekeket is ennek az elfogadására kell nevelni az óvodától kezdve.

A gender ideológiát az 1995-ös pekingi nőügyi ENSZ konferencián tették irányadó normává. A radikális feministák a maguk stratégiai előrelátásával a *gender* fogalmát a záródokumentumban, a *pekingi konferencia cselekvési programjában* rögzítették.

A feministák szerint

- a nők elnyomása a férfi és a nő nemi különbözőségének köszönhető
- a homoszexuálisok és minden más szexuális kisebbség hátrányos megkülönböztetését a heteroszexualitás kötelező volta okozza.

A férfi és a nő nemi különbözőségének eltörlése mindkét problémát megszünteti:

- a nő elnyomását és
- a homoszexuálisok (LMBTTIQ) hátrányos megkülönböztetését.

A következő megjegyzés kívánczik ide: A nő elnyomását csak akkor lehet megszüntetni, ha a férfi és a nő azonos méltóságából és egymást kiegészítő voltából indulunk ki. És: Éppen a keresztény kultúrájú országok voltak azok, amelyek a homoszexuálisok hátrányos megkülönböztetését megszüntették.

A nemi irányultság és a nemi önazonosság

Hogy a kétpólusú nemi önazonosságot „lebontsák“ és „elbizonytalanítsák“, - mindkettő a gender ideológia szakkifejezése – két további fogalmat találtak ki: a *nemi irányultságot* és a *nemi önazonosságot*. Már a törvénykönyvekben is találkozhatunk velük, például az Európai Unió Lisszaboni Szerződésében.

Nem könnyű megtalálni ezen fogalmak definícióját.

Az úgynevezett *Yogyakarta-alapelvekben* található egy definíció. Yogyakarta egy indonéziai város. Ott jöttek össze 2007-ben úgynevezett emberi jogi szakértők, és fogalmaztak meg 29 alapelvet arra vonatkozólag, hogy miként kell megvalósítani az LMBT célkitűzéseket az egész világon. Az ENSZ tekintélyével lépnek fel, jóllehet semmiféle legitimitációval nem rendelkeznek. A totalitáriánus törekvések leplezetlenül jelennek meg ebben a dokumentumban. A következő meghatározásokat találjuk benne:

A nemi irányultság fogalma az embernek azt a képességét jelenti, hogy érzelmileg és szexuálisan intenzív vonzódást tud érezni azonos neműekhez, ellenkező neműekhez, illetve mindkét nem tagjaihoz, és meghitt nemi kapcsolatra tud lépni velük.

A nemi önazonosság alatt a valamely nemhez való tartozás mély belső és személyes érzését értjük, amely vagy megegyezik az ember születéskor kapott nemével, vagy nem.¹

Az ember neme tehát nem a biológiai, hormonális, idegi, társadalmi és pszichés ismeretjegyektől függ, hanem önnön „belső és személyes érzésétől“. Ez a meghatározás *semmilyen* nemi preferenciát és tevékenységet nem zár ki: sem a pedofiliát (a gyermekkel folytatott nemi viszonyt), sem a vérfertőzést (a vérrokonokkal folytatott nemi viszonyt), sem a poligámiát, sem a poliamóriát (a több személlyel folytatott nemi viszonyt) sem a zoofiliát (az állatokkal való szexet).

3. Az előfutárok

Hogyan jött létre ez az ideológia és miként tudta átalakítani a társadalmat úgy, hogy az napjainkra teljesen eltávolodott a valóságtól? Olyan ideológiáról van szó, melynek örült természetét bárki felismerheti, hiszen mindenki tudja önmagáról, hogy férfi-e, vagy nő:

¹ Yogyakarta-alapelvek, 11. oldal, Preambulum, 2. megj.

tertium non datur (harmadik lehetőség nincsen)! Ki tudta volna elképzelni húsz évvel ezelőtt, hogy két azonos nemű személy törvényesen „házasságot” köthet, vagy hogy egy Conchita Wurstot az ENSZ főtitkára és az Európai Unió Parlamentje fog ünnepelni?

Hosszú út vezetett idáig, melyet a francia forradalom óta sok szellemi nagyság egyengetett. Itt csak a legfontosabbakat tudom megemlíteni:

A „nemek közti egyenlőség” célkitűzéseinek bölcsője a kommunista ideológia.

Friedrich Engels *A család, a magántulajdon és az állam eredete* című 1884-es művében a következőket írja:

„Az első osztályellentét, amely megjelenik a történelemben, a férfi és a nő ellentéte a monogám házasságban, és az első osztályelnyomás a női nem elnyomása a férfi nem által.”²

A nő felszabadítására tehát csak akkor kerülhet sor, ha leromboljuk a házasságot és a családot oly módon, hogy kiiktatjuk a polgári nemi erkölcsöt, melyet joggal tekintettek a házasság és a család alapjának. A nőnek részt kell vennie a termelésben, a gyermekeket pedig az állam kollektív nevelésébe kell adni.

Simone de Beauvoir, Jean Paul Sartre élettársa fogalmazta meg a híressé vált mondatot: „Az ember nem nőnek születik, hanem azzá válik”, és ezzel megteremtette az alapját annak, hogy a nők egyenjogúságáért harcoló mozgalom nyomdokain megjelenjen a radikális feminizmus. Simone de Beauvoir felszólította a nőket, hogy szabaduljanak meg az anyaság rabszolgaságától. Ma Európában a születések száma sokkal alacsonyabb annál, mint ami a társadalom fennmaradásához szükséges.

Wilhelm Reich, Sigmund Freud volt tanítványa és a „Sexuelle Revolution” (Szexuális forradalom) című könyv szerzője megalapította az úgynevezett Sex-pol mozgalmat³ a Weimari Köztársaságban. Tagja volt a kommunista pártnak. Úgy gondolta, hogy a polgári társadalom csak a „kényszerházasság” és a „kényszercsalád” lerombolásával dönthető meg, melynek eszköze a tömegek, mindenekelőtt a gyermekek szexualizálása.

A **frankfurti iskola**, ahol olyanok tanítottak többek között, mint Theodor W. Adorno, Max Horkheimer és Herbert Marcuse, kidolgozta az úgynevezett „kritikai elméletet”. Elfogadhatónak tartották azt, ha a tudományt a társadalom szocialista típusú megváltoztatásának eszközéül használják fel. Adorno és Horkheimer a „tekintélyelvű családot”⁴ a holocaust melegágyának tekintette, és úgy gondolta, hogy a „szexuális felszabadítás” segítségével tudja lerombolni. Ez a magaröptű elmélet jelent meg a hippy mozgalom jelszavában: *szeretkezz, ne háborúzz!*

A kommunista befolyásolás, a radikális feminizmus és a szexuális felszabadítás társadalompolitikai áttörése az 1968-as diáklázadással valósult meg. Az intézmények hosszú éveken át tartó elfoglalása után az ideológiának meghódolt diákok a társadalom valamennyi területén megragadták a kormányrudat: a politikában, az egyetemeken, az igazságszolgáltatásban, a pedagógiában, az iskolai tantervekben, a tömegtájékoztatási eszközökben és a szórakoztatóiparban. A gyermekek egymással vagy a felnőttekkel folytatott nemi viszonyát, a gyermekek előtt

² Engels, Friedrich - „Der Ursprung der Familie, des Privateigentums und des Staats” in: Karl Marx/Friedrich Engels-Werke. (Karl) Dietz Verlag, Berlin. Band 21, 1962, S. 68.

³ A Sexpol-mozgalom a tekintély ellen lázadó irányzat részét képezte, melyet Wilhelm Reich hívott életre a 30-as években, hogy a munkásifjúságot megszervezze. Kommunista vállalkozásról volt szó, mely azért jött létre, hogy megszabadítsa a fiatalokat koruk nemi erkölcsétől, melyet elnyomónak és ezért a kizsákmányolás eszközének tekintettek.

⁴ Theodor W. Adorno–Else Frenkel-Brunswik–Daniel J. Levinson–R. Nevitt Sanford, *The Authoritarian Personality*, Harper und Brothers, New York 1950. Max Horkheimer–Erich Fromm–Herbert Marcuse, *Studien über Autorität und Familie*. Forschungsberichte aus dem Institut für Sozialforschung, Paris 1936, Reprint Lüneburg 2001.

folytatott nemi életet a Herbert Marcuse által ígért elnyomásmentes paradicsom megvalósulásának tekintették. A németországi zöldek már a kilencvenes években a pedofília törvényesítését követelték.

Alfred Kinsey a szexuális forradalom egyik legfontosabb alakja. A férfi és a nő nemi viselkedésére vonatkozó úgynevezett „Kinsey-jelentések” hatása aligha becsülhető túl. Az üzenet a következő: Mivel az amerikai férfiak és nők úgyis átlépik a hivatalos erkölcs valamennyi határát, a törvényeket is ehhez a valósághoz kell igazítani – ami aztán lépésről lépésre meg is történt. Kinsey máig a „szexológia atyjának” számít. Egyetemi képesítését a rovar kutatás szakterületén szerezte. Azzal dicsekedett, hogy a világ legnagyobb pornográfia-gyűjteményével rendelkezik. Maga is homoszexuális szadomazochista volt.⁵

Judith Butler 1990-ben lépett színre és jelentette meg könyvét *Gender Trouble – Feminism and the Subversion of Identity* címmel (magyarul: *Problémás nem - Feminizmus és az identitás felforgatása*). Célját már a címben megfogalmazza: össze akarja zavarni az ember önazonosságát. Vajon hogyan lehet ezt megvalósítani? Butler gender szótárában találjuk meg a választ: „a fallosz-központúság és a kötelező heteroszexualitás lebontásával“, a „merek nemi kódok hatékony instabilizálásával“, a „testi kategóriák elhomályosításával és kiiktatásával“. A társadalom „heteroszexista címkézéseit“ minden területen meg kell szüntetni. A férfi és a nő, a házasság és a család, az apa és az anya, a nemiség és a termékenység nem tarthat igényt arra, hogy természetesnek és normálisnak tekintsük, inkább éppen ezek alapozzák meg a férfi uralmát a nő felett és a heteroszexualitás uralmát a szexualitás összes többi formája felett. Ezért „le kell bontani“ őket.

Judith Butler a retorika és a filozófia professzora Berkeley-ben, Svájcban és a Columbia Egyetemen, a Rockefeller és a Guggenheim Alapítvány tagja, és számos jelentős díj tulajdonosa: 2012-ben Theodor W. Adorno-díjat kapott Frankfurt városától, 2015-ben a Fribourgi Egyetem díszdoktora lett. Judith Butler nyíltan vállalja lesbikusságát. Zsidó, aki Izrael bojkottjára szólít fel, és a Hamásszal működik együtt.

Miért van az, hogy azt a filozófust, aki az emberi lét alapjait akarja lerombolni, e világ elitjei a tenyerükön hordozzák? A kérdésre adandó válasz megmutatná, kik az igazi stratégái a globális szexuális forradalomnak.

Húsz év alatt a gender ideológia meghódította a nyugati egyetemeket. Ugyanúgy kötelező már, mint a kommunista diktatúrák idején a dialektikus materializmus volt. Aki magáévá teszi, karriert csinálhat. Aki ellenáll, azt nevetségessé teszik, kirekesztik, és értelmiségiként gyakorlatilag teljesen ellehetetlenül. Németországban csaknem 200 egyetemi tanár foglalkozik a társadalmi nemek kutatásával (gender studies), és oktatja azt. És mindez nem korlátozódik a szellem- és társadalomtudományokra. A stuttgarti egyetemen a matematika szakon is kutatják a nemeket.

4. A nyelv politikai megerőszkolása

Az a gondolati rendszer, amely erőszakot követ el a valóságon, a nyelvet is megerőszkolja, hiszen a nyelv, amely csak az ember számára adatott meg, arra szolgál, hogy megegyezésre jussunk a valóságról és az igazságról. Az ideológia fogalmai nem az igazságot, hanem a *hatékonyt* szolgálják. Egy ilyen gondolati rendszer az embert is szükségképpen megerőszkolja.

A nyelv megváltoztatása két szinten történik: egyrészt a nyelvtan megváltoztatásával, másrészt a fogalmak átértelmezésével. Már annak is figyelmeztető jelnek kellene lennie, hogy milyen csúnya az új nyelv.

⁵ Kimerítő tájékozódásért lásd Dr. Judith Reisman honlapját: www.drjudithreisman.com

Bürokratikus irányelvek segítségével elcsúfítják a német nyelvtant, hogy a nő a nyelvtenban is láthatóvá váljon. Mivel a magyarban nincsenek a szavaknak nőnemű, hímnemű vagy semlegesnemű végződése, ez a nyelv elleni feminista támadás a magyar nyelvben nem jelenik meg. A magas rendű értékeket jelölő fogalmak kiüresítése és megrontása minden nyelvben zajlik.

A csak nekik hasznos és mindenki másnak ártalmas terveiket az ideológusok olyan szavak és értékek mögé rejtik, amelyeket mindenki nagy becsben tart. A farkas báránybőrbe öltözik. A bárányok, akik együtt sodródnak a nyájjal, nem ismerik fel ezt, vagy csak akkor ismerik fel, mikor a farkas már kitér a száját, hogy felfalja őket.

1. Azok a fogalmak, amelyek hagyományos fogalmakat fejeznek ki, gyanússá válnak (gyanússá teszik őket), és kiszorítják őket. Példa: erény, tisztaság, perverzió.
2. A pozitív tartalmú fogalmakat tetszés szerinti új tartalommal töltik meg. Példa: szabadság, tolerancia, emberi jogok.
3. Új fogalmakat találnak ki, hogy az új ideológiát terjesszék és elleplezzék. Példa: társadalmi nem, nemi irányultság, nemi önazonosság, reprodukív egészségügyi szolgáltatások.
4. Új fogalmakat vezetnek be, hogy az ellenfelet rossz hírbe hozzák és bűnözőként kezeljék. Példa: homofóbia, gyűlöletbeszéd.

Szabadság: Az Istentől eltávolodott autonóm individuum korában a legfőbb érték a szabadság. Olyan szabadságot hirdetnek, ahol mindenki bármit megtehet, amit csak akar, feltéve, hogy nem sért törvényt. Hogy pedig ez utóbbira ne kerülhessen sor, a törvényeket is lépésről lépésre liberalizálják. Ami egykor bűnnek, perverzióknak, erkölcstelenségnek számított, az ma a nemi önazonosság szabadon választható lehetősége, melynek elfogadására az óvodától kezdve nevelik a gyerekeket. Az a szabadság, amely elszakad az igazságtól és a felelősségtől, romboló szabadság. A *relativizmus diktatúrájában* az érvényesül, aki erősebb, gazdagabb, és akinek nagyobb a hatalma.

Az **igazságosságot** az egyenlőséggel azonosítják, jóllehet az igazságosság mindig is azt jelentette, hogy *suum cuique*, vagyis mindenkinek a magáét. Az azonosat azonosan, a más másféleképpen kell kezelni. Hogy az igazságosság és az egyenlőség azonosítása véres elnyomáshoz vezet, azt a kommunizmus milliószorosan bebizonyította.

A **tolerancia**, melyet egykor mint a szellemi szabadság feltételét dicsérték, az igazság és a fennálló rend elleni támadás eszköze lesz. A latin *tolerare* szó azt jelenti, hogy *elviselni*, vagyis elviseljük azt, aki más, mint mi, és idegen nekünk. A tolerancia fogalma a fennálló értékek eltörlését szolgáló harci eszköz lett, különösen a szexualitás terén. Ugyanakkor mindez csak az egyik irányban érvényes. Azokat, akik ragaszkodnak a keresztény értékekhez, egyre inkább diszkriminálják, kirekesztik, sőt bűnözőként kezelik. Senki sem volt a történelemben, aki nagyobb toleranciát követelt volna, mint Jézus, mikor azt parancsolta: „Szeressétek ellenségeiteket!”

A **diszkrimináció** a latin *discrimen* (megkülönböztetni) szóból ered.

Létfontosságú, hogy az ember mint az egyetlen teremtmény, aki szabad akarattal rendelkezik, különbséget tegyen helyes és helytelen, jó és rossz között.

Ha mindezt a nemi normák területén tesszük, és különbséget teszünk a között a szexualitás között, amely életet nemz, és a között, amelyik erre nem képes, diszkriminációt követünk el. A *diszkrimináció* fogalmával és annak törvénybe iktatásával ma a keresztényeket diszkriminálják, és az ő lelkiismereti és vallásszabadságukat korlátozzák.

Az **emberi jogokat** a totalitáriánus rendszerek által elkövetett tömeggyilkosságok miatt foglalták az *Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatába*. Egyetemesnek számítottak, vagyis olyan jogoknak, amelyek minden korban minden kultúrában és minden vallásban minden ember esetében sérthetetlenek. Ma arra használják ezt a fogalmat, hogy kis és még kisebb kisebbségek érdekeit érvényesítsék vele.

Az **apa és az anya** idejétmúlt fogalomnak számít, amelyet nem szabad többé használni, mivel diszkriminálja az azonos nemű „szülőket“. Ehelyett 1. szülőt és 2. szülőt kell mondani. Mi lesz abból a kultúrából, amelyik ki meri iktatni az apa és az anya szavakat? Milyen új embernek kell itt megszületnie?

Homofóbia: Aki az LMBT célkitűzések mint politikai stratégia ellen fellép, azt homofóbiával vádolják. A *fóbia* neurotikus félelem, amely orvosi kezelésre szorul, például a pókoktól vagy a zárt térben való tartózkodástól való félelem.

Aki a heteroszexuális vonzódás akadályoztatását pszichés zavarnak tartja, ahogyan azt Freud, Adler és Jung tette, ma betegnek számít.

5. A gender elmélet ellenmondásossága és tudománytalansága

1. A gender elmélet tagadja az ember kétnemű létezését.
A biológia, a szociológia, a neurofiziológia, a pszichológia és az orvostudomány kutatási eredményei azt mutatják, hogy a férfi és a nő „természetüknél fogva mások“. ⁶ A férfi és a nő agyának mind a „hardvere“, mind a „szoftvere“ különbözik egymástól. Ezek a különbségek teszik lehetővé, hogy apák, illetve anyák legyünk.
2. A „nemi irányultság“ és a „nemi önazonosság“ tudománytalan fogalmak. Mindkettő bármikor megváltozhat, hiszen a személy szubjektív *érzésétől* függenek. Ezért ezek a fogalmak törvénybe sem foglalhatók. Ezzel szemben az ember neme változhatatlan és egyértelműen megállapítható. ⁷
3. Az az állítás, hogy minden nemi irányultság egyenértékű, ellentmond egy alapvető igazságnak: a heteroszexualitás a feltétele az emberi nem létének, biológiai és társadalmi reprodukciójának. A nemiség egyéb formái elválasztják a szexualitást a termékenység-től, és ha mégis gyermekeket akarnak, a gyermeket mint valami terméket állítják elő. Megfosztják attól a jogától, hogy biológiai szülei legyenek, és tudja, kiktől származik. A gyermek méltóságának és jogainak súlyos megsértése ez.
4. Ha a gender ideológia szerint nincsen alapvető különbség a férfiak és a nők között, akkor azért sincs értelme harcolni, hogy a nőknek több jogaik legyenek. A női kvótákat a pozitív női tulajdonságokkal indokolják, ugyanakkor a „nemek közti egyenlőségre érzékeny“ neveléssel éppen ezekről a „sztereotípiákról“ kívánják leszoktatni a lányokat.
5. A gender ideológia azt állítja, hogy a nem társadalmi képződmény, és ezért megváltoztatható (nemi változékonyság). Ez azonban csak az egyik irányban érvényes, vagyis a heteroszexualitást meg lehet változtatni homoszexualitássá, de a heteroszexuális hajlamon kívül minden más hajlam megváltoztathatatlan „identitásnak“ számít. A gender ideológia harcot visel az ellen, hogy a homoszexualitást heteroszexualitássá változtassák. A homolobbi diszkriminálja a volt melegeket, akik tanúságot tesznek a változásról, és bűnözőként kezeli azokat a terapeutákat, akik segítenek azoknak, akik azért szenvednek, mert nem heteroszexuálisok.

⁶ Doris Bischof-Köhler: *Von Natur aus anders. Die Psychologie der Geschlechtsunterschiede*, Stuttgart 2002/2006. Louann Brizendine: *Das weibliche Gehirn. Warum Frauen anders sind als Männer*, Hamburg 2007. Susan Pinker, *Das Geschlechter-Paradox*. Axel Meyer, *Adams Apfel und Evas Erbe*, Bertelsmann, München 2015.

⁷ Robert George és mások, *Sexuality and Identity: Scientific Findings*, megjelenés várható időpontja: 2015

6. A gender mozgalom harcol az állatok és növények ökológiájáért, ugyanakkor küzd az ember kétnemű természete ellen. XVI. Benedek pápa ezt mondta erről 2011. szeptember 22-én Bundestagban:

„Az ökológia jelentőségét ma már senki sem vitatja. Meg kell hallanunk a természet szavát, és engedelmessé válnunk kell neki... *Létezik azonban az ember ökológiája is.* Az embernek is van természete, amelyet tiszteletben kell tartania, és amelyet nem manipulálhat tetszés szerint.

7. Lemondanak a tudomány igazságra formált igényéről. Ami a frankfurti iskola „kritikai elméletével“ kezdődött, vagyis az, hogy a tudományt a társadalom átalakításának eszközéül használják, azt a genderisták a végletekig élezzik. Meg kell szüntetni a tudomány objektivitására formált igényét, és az objektivitás új fogalmával kell felváltani. „Ennek olyan fogalomnak kell lennie, amely az elnyomottak álláspontját teszi magáévá.“⁸ Az elnyomottak pedig természetesen: az összes nő a világon.

Mindebből világossá válik: a gender elmélet egy olyan hitrendszer, amely a szexuális kisebbségek érdekei szerint kívánja megváltoztatni a társadalmat. Érdekeik érvényesítését a politikai és gazdasági elit, valamint a legfontosabb tömegtájékoztatási eszközök támogatják. Mivel a gender elmélet nem a valósághoz, az értelemhez és az igazsághoz igazodik, hanem a társadalom érdekvezérelt megváltoztatását szolgálja, a totalitarizmus új formáit kívánja megvalósítani. Ez a folyamat zajlik most.

II. rész

A „nemek közti egyenlőség” megvalósítása a gyakorlatban: A társadalom megváltoztatása a gender elmélet szerint

1. A hatalmi elit felülől szervezett forradalma

Eddig úgy gondoltuk, a forradalmak mindig alulról szerveződnek. A tömegek annyira elégedetlenek a kizsákmányolással és az elnyomással, hogy erőszakkal akarják megváltoztatni a hatalmi viszonyokat, ahogyan az a francia forradalomban és a kommunista forradalmakban történt. A tömegmozgalom nyíltan ütközik össze a hatalmi elittel. Korunk szexuális forradalma ellenben *felülől kezdődött.* Az egész földet behálózó hatalmi elitektől indul ki, és a politikai stratégiákon keresztül a föld minden országára rákényszerítik.

Mikor az *Egyesült Nemzetek Szövetsége* 1948-ban elfogadta az *Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát* (*Universal Declaration of Human Rights*), még egyetértés mutatkozott arról, hogy léteznek egyetemes, mindig érvényes jogok, amelyek védik az embereket és a társadalom olyan alapvető természetes intézményeit, mint a házasság, a család és a magántulajdon. A második világháború vége után egyszer s mindenkorra rögzíteni akarták, hogy „a szabadság, az igazságosság és a béke alapja a világban” az ember sérthetetlen méltósága.

A házasságot és a családot azért illeti védelem, mert a „társadalom természetes alapegysége”. A házasság és a család megelőzi az államot. Nem az államnak köszönhetik létüket, sokkal inkább az állam van rájuk utalva, hiszen az emberi együttéléshez szükséges legfontosabb dolgokat teremtik meg: létrehozzák az embert, és felnevelik a személyt, aki képes arra, hogy az egész

⁸ Christian Fuchs: Der Feminismus Donna Haraways und die materialistisch-feministische Kritik der Postmoderne.<http://fuchs.uti.at/wp-content/uploads/infogestech/haraway.html>

társadalmat gazdagítsa. A házasság és a család teremti meg azt a kötőszövetet, amely nélkül a kultúra szétesik: a férfi és a nő kötelékét és az egyes nemzedékek közti köteléket.

Az ENSZ és az EU kulturforradalmi célkitűzései

Jó hatvan évvel az *Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata* után az ENSZ és az EU a maguk hatalmas pénzügyi és személyi erőforrásaival, alszervezeteivel és a globális szereplők hálózataival a következő célok megvalósításáért harcolnak:

- a „nemek közti egyenlőségért“, vagyis a férfi és a nő nemi önazonosságának és egymást kiegészítő természetének megszüntetéséért
- a nemiségre vonatkozó valamennyi erkölcsi mérce és a heteroszexualitás normális voltának és irányadó jellegének eltörléséért
- az anyaság és az apaság devalválásáért
- a házasság és a család megszüntetéséért
- a gyermekek állami nevelésbe adásáért csecsemőkortól kezdve
- az azonos neműek „házasságáért“
- az abortuszért mint „emberi jogért“
- a „nemi sztereotípiák” felszámolásáért, melyet a gyermekek óvodáskortól kezdődő átnevelésével valósítanak meg
- a nemi erkölcs megszüntetéséért a gyermekek és fiatalok kötelező állami szexualizálásával

Ez a harc alá kívánja ásni a nemzetközi szervezetek és nemzetállamok demokratikus struktúráit, és a totalitarizmus új formáit valósítja meg. Az ellenállást mind inkább olyan új törvényi tényállásokkal teszik büntethetővé, mint például a „homofóbia“ és a „gyűlöletbeszéd“.

Az autonóm egyént abszolutizálják, és mindattól megfosztják, ami egykor az ember önazonosságát biztosította, erőt és iránymutatást adott neki: a vallástól, a nemzettől, a hazától, a családtól – és immár férfi és női nemi önazonosságától is.

Kiknek állhat érdekében – vetődik fel önkéntelenül a kérdés –, hogy az embert megfosszák gyökereitől?

A belga Marguerite A. Peeters a *The Globalization of the Western Cultural Revolution* (magyarul: *A Nyugat kulturális forradalmának globalizációja*) című könyvében az elsők között mutatta be, miként számolják fel szép lassan a demokráciát az új etika nevében. Az ő könyvéből idézek:

„Nem a kormányok voltak azok, akik a forradalmi folyamatban elejétől végig a főszerepet játszották, hanem azok a kisebbségek, amelyek semmiféle állami legitimációval nem rendelkeznek... A kormányok törvényes tekintélyét különböző érdekcsoportoknak játszották át, amelyeknek nemcsak a legitimációjuk hiányzott, hanem gyakran a céljaik is radikálisak voltak.... „Szakértőkként“ lépnek fel, valójában azonban kis, radikális kisebbségek lobbistái, akik a maguk külön érdekeit érvényesítik a közjó rovására.“⁹

Az egyik legbefolyásosabb nem kormányzati szervezet a *Nemzetközi Planned Parenthood* (IPPF), melyet az ENSZ, az Európai Unió és a nemzeti kormányzatok sok millió adópénzből finanszíroznak. Az IPPF a világ legnagyobb abortusz-szolgáltatója. 2015 júliusában néhány titkos videó látott napvilágot az interneten, melyekből megtudhattuk, hogy az IPPF abortált gyermekek testrészeit értékesíti.¹⁰

⁹ Marguerite A. Peeters, *The Globalization of the Western Cultural Revolution*, Institute for Intercultural Dialogue Dynamics, Brüssel 2007. A könyv magyar fordítása (*A Nyugat kulturális forradalmának globalizációja*) december 7-én jelenik meg a John Henry Newman Oktatási Központ Kft. (www.jovoegyetem.hu) kiadásában.

¹⁰ Folyamatos tájékoztatásért lásd: www.lifesitenews.com

2007 és 2015 között az Európai Bizottság 10.503.000 dollárral támogatta az IPPF-t. Az Egyesült Államokban jelenleg is tart a „Szüntessétek be a Planned Parenthood támogatását“ nevű nagy kampány.¹¹ Az USA egyes államai már be is szüntették a Planned Parenthood támogatását. Európának és Németországnak is ezt kellene tennie.

2. Az ENSZ politikai stratégiái¹²

Az ENSZ-nek 192 tagállama van. Nem mindegyik ért egyet a Nyugat kultúrforradalmi célkitűzéseivel. Az ENSZ korlátozott hatáskörrel rendelkezik, hogy a nemzetközi jog alapján a célokat közvetlenül és nyíltan nemzetközi szerződések révén valósítsa meg. 2015. október 1-én az ENSZ főtitkár Ban Ki-moon megígérte, hogy az egész világon támogatni fogja az LMBT jogokat, jóllehet ez feszültségekhez vezet az ENSZ és az egyes tagállamok között, mindezt azonban ő „szent küldetésnek“ tartja.¹³

Olyan utakat keresnek tehát, ahol mindezt nehezen átlátható, manipulatív stratégiákkal tudják elérni.

- Először is, fel kell hívni a témára a közvélemény figyelmét. Ezt a célt szolgálják az ENSZ világkonferenciái, amelyek egy-egy dokumentumot fogalmazznak meg, amely látszólagos legitimitást biztosít a célkitűzéseknek. Példa: Az ENSZ 1995-ös pekingi nőügyi világkonferenciája. A záródokumentum, a *Pekingi Cselekvési Terv* úgynevezett „puha jognak“ számít, melyet aztán lépésről lépésre „kemény joggá“, vagyis hatályos nemzetközi joggá változtatnak.¹⁴
- Az ENSZ-en belül alapvetően a szavakért folyik a küzdelem. Szavakkal harcolnak Isten szava, Isten Igéje ellen. Miként lehet úgy fogalmazni a határozatokat, fejlesztési célokat és egyezményeket, hogy azok úgy is értelmezhetők legyenek, ahogyan azt a kultúrforradalmárok szeretnék? 2015. szeptember végén az ENSZ Közgyűlése a *fenntartható fejlődés céljait* fogalmazta meg, amelyeket 2030-ig kíván megvalósítani. A családpárti nem kormányzati szervezetek segítségével sikerült megakadályozni, hogy olyan fogalmak kerüljenek a dokumentumba, amelyek lehetővé teszik az abortuszt (reproduktív jogok) és az LMBT számára különjogokat (nemi irányultság, nemi önazonosság) biztosítanak. A *család* kifejezés azonban már egyetlenegyszer sem szerepel a dokumentumban. Példátlan dologról van szó, hiszen az *Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata* óta a család az ENSZ valamennyi határozatában megjelenik a társadalmi kérdések között.
- Olyan hálózatokat hoznak létre, amelyek számára a legfontosabb tömegtájékoztatási eszközök, a közösségi média és az egész földön működő nem kormányzati szervezetek biztosítják a társadalmi konszenzust. A világszerte működő nagy vállalkozások, mint például a Google, az Apple, a Facebook és a Microsoft kivétel nélkül támogatják a gender ideológia célkitűzéseit, és megvalósításukban is tevékeny részt vállalnak.
- Milliárdos alapítványok – pl. a Rockefeller és a Bill és Melinda Gates Alapítvány – globális programokat finanszíroznak, pl. azokat, amelyekről nem jött létre konszenzus az ENSZ-en belül, és ezért a rendes költségvetésből nem finanszírozhatók. Példa: 2013. július 26-án az emberi jogi főbiztos új ENSZ kampányt indított „Szabadság és egyenlőség“ címmel, hogy az LMBT személyek jogait az egész földön támogassa. Mivel az ENSZ legtöbb tagállama nem szeretné homoszexualizálni a kultúráját, és ezért a

¹¹ <http://twibbon.com/Support/defund-planned-parenthood-5>

¹² Kritikai tájékoztatás az ENSZ családellenes politikájáról: <https://c-fam.org>

¹³ <https://www.lifesitenews.com/news/pushing-lgbt-rights-is-part-of-uns-sacred-mission.-well-never-back-down-sec> (utoljára megtekintve 2015. október 16-án).

¹⁴ Dale O’Leary, *The Gender Agenda, Redefining Equality*, Lafayette, 1997. A könyv részletes ismertetését lásd: *Nachrichten aus dem Deutschen Institut für Jugend und Gesellschaft*, 13. sz. bulletin, 2007. tavasz.

finanszírozással kapcsolatban sem alakult ki konszenzus, a kampányt külső adományozók támogatásából valósítják meg.

- Az Egyesült Államok és az Európai Unió csak akkor nyújtanak fejlesztési segítyt, ha az illető ország teljesíti a gender ideológia célkitűzéseit. Ferenc pápa mindezt „kulturális imperializmusnak” nevezi.

Afrika és Madagaszkár püspökei szenvedélyes hangú tiltakozást fogalmaztak meg az ENSZ 2015 utáni globális fejlesztési célkitűzései ellen, melyet eljuttattak az ENSZ főtitkárának, Afrika valamennyi kormányának és politikai szervezetének, valamint minden partnerszervezetüknek. A következőket írják:

(11) A dollármilliárdok, melyeket óvszerek és fogamzásgátló eszközök gyártására és forgalmazására, valamint olyan nemi felvilágosítási programokra fordítanak, amelyek nem tartják tiszteletben az egyetemes erkölcsi normákat, olyan botránnyt képviselnek, mely az égre kiált bosszúért. Egyértelműen azt a célkitűzést kívánják megvalósítani, hogy Afrika népességének növekedését a nyugati “modell” szerint szabályozzák, amely Európában már a nulla növekedés modellje.

(12) Eljött az óra, hogy lerántsuk a leplet arról, amit a globális kormányzás “nemzeti” kezdeményezéseknek nevez. Nem, ezek a célkitűzések nem Afrika célkitűzései! Á-tól cettig olyan célok, amelyeket kívülről erőltetnek Afrikára, kezdve az olyan irányadó “fejlesztési” fogalmak bevezetésétől, mint például a “nemek közti egyenlőség” vagy a “reproduktív egészség” – egészen azok megvalósításáig. Azoknak az afrikaiak lelkiismeretére apellálunk, akiket megvásároltak maguknak, és ezért együttműködnek ezen utálatos és szörnyű célok megvalósítóival.

(13) Mi, afrikai lelkipásztorok mély szomorúsággal jegyezzük meg, hogy az ENSZ „A 2015 utáni globális fejlesztési célkitűzései” című dokumentuma a kairói és pekingi konferencia által megszabott irányban halad tovább, és hogy az időközben létrejött partnerségek húsz évvel ezen konferenciák után hatalmas politikai és pénzügyi erővé váltak. Ezek a “partnerségek” azonban, amelyekben kormányaink és országaink népessége oly magától értetődő módon vállal részt, valójában megfosztották az afrikaiakat szabadságuktól és visszaéltek bizalmukkal!¹⁵

3. Az Európai Unió politikai stratégiái

Az Európai Unió, mely a második világháború után az európai népek szabadság utáni vágyából született, olyan hatalmi gépezetté vált, amely valamennyi tagállamban irányelvvé kívánja tenni a gender ideológiát, és azokkal szemben, akik ellenállnak neki, egyre inkább a törvény szigorával lép fel.

Ide tartozik az EU valamennyi olyan határozata, amely a nemek közti egyenlőség érvényesítésére, a női kvótákra, a nemi irányultságra, a nemi önazonosságra, a hátrányos megkülönböztetés (diszkrimináció) tilalmára, a homofóbiára és a „homo-házasságra” vonatkozik. Csupa új fogalomról van szó, melyek mind valamilyen új dolgot fejeznek ki: új emberképet és új etikát a nemek és a nemiség területén, ennek nyomán pedig új jog- és társadalmi rendet. Ezért hoz az Európai Parlament és az Európai Tanács állandóan új határozatokat.

A házasság és a család a politika azon területe, mely az Európai Unió alkotmánya szerint a szubszidiaritás elve alapján a tagállamok hatáskörébe tartozik.¹⁶ A szubszidiaritás elve – mely

¹⁵ <http://aleteia.org/common-declaration-of-the-bishops-of-africa-and-madagascar/>

¹⁶ *Az Európai Közösség Alapító Szerződése*, 5. cikkely: „A Közösség a jelen Szerződésben meghatározott jogosítványokkal és célkitűzésekkel folytatja tevékenységét. Azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, a Közösség a szubszidiaritás elve szerint csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a vonatkozó intézkedé-

egyben a katolikus társadalmi tanítás alapja is – azt jelenti, hogy a fölrendelt intézmények csak azt szabályozhatják, amit az alárendelt szintek nem képesek szabályozni. Az Európai Parlament és az Európa Tanács mégis olyan határozatokat hoz állandóan, amelyek a szubszidiaritás ezen elvét semmibe veszik. Az elmúlt tíz év összes brüsszeli állásfoglalása olyan fényben tünteti fel a szülőséget, a családot és a gyermekeket, mint amelyek akadályozzák a nő teljes önmegvalósítását, amit kizárólag a kereső tevékenység és a társadalmi hierarchiában való feljebb jutás szempontjából értékelnek, az édesanyjai hivatást azonban teljesen semmibe veszik.

Az Európai Parlament határozatai

Ezeket a határozati javaslatokat általában olyan szocialista képviselők nyújtják be, akik valamely női bizottság – pl. a *női jogok és a nemek közti egyenlőség bizottsága* – tagjai. Tudják, hogy ezzel még nem alkotnak törvényt, de azt is tudják, hogy ha az Európai Parlament többségi határozataira hivatkozva állandóan ugyanazokat a követeléseket ismételtetik, olyan légkört teremthetnek, amely ezeknek a követeléseknek látszatlegitimitást kölcsönöz. Néhány példa az elmúlt két évből:

Estrela képviselő a *szexuális és reprodukív egészségről* készített *jelentésében* a következőket követelte:

- jogot az államilag támogatott abortuszhoz az Európai Unió valamennyi államában
- az egészségügyi dolgozók lelkiismereti szabadságának megszüntetését
- kötelező, „tabumentes“ nemi felvilágosítást az általános iskolától kezdve az Egészségügyi Világszervezet (WHO) által megfogalmazott elvárások (*Standards of Sexuality Education*) szerint

Egész Európában hatalmas ellenállás jelentkezett a jelentéssel szemben. Miután a Parlament kétszer napirendjére tűzte, a jelentést hétfős leheletvékony többséggel elutasították (2013. december 10.). Ez teljesen új volt az EU történetében, hiszen korábban minden olyan indítvány, amely Európa értékrendjét kívánta megváltoztatni, könnyűszerrel átment a parlamenten.

Gyors egymásutánban következtek a határozatok mindig ugyanazokkal a témákkal kapcsolatban: szexuális és reprodukív jogok, LMBT-előjogok, női kvóták, a diszkrimináció tilalma, az egészségügyi dolgozók lelkiismereti szabadságának megszüntetése, „tabumentes“, kötelező nemi felvilágosítás az iskolákban. A zöld és szocialista képviselők – **Lunacek, Noichl** és **Rodrigues** – jelentéseit elfogadták. Ez csak úgy volt lehetséges, hogy az Európai Néppárt frakciójához tartozó úgynevezett konzervatív képviselők is megszavazták őket.

Fórum a nemek közti egyenlőség jövőjéről az Európai Unióban

Idén (2015) áprilisban a Jogérvényesülési Főigazgatóság magas szintű *fórumot* szervezett a *nemek közti egyenlőség jövője az Európai Unióban* címmel. A különböző EU-s és ENSZ szervezetek, nem kormányzati szervezetek és feminista intézmények 300 magas rangú képviselője vett részt rajta azzal a céllal, hogy olyan földrészt tegyék Európát, ahol a „nemek közti egyenlőség“ eszméje megvalósul. A következő követeléseket fogalmazták meg:

- nemileg semleges nevelés az óvodákban, hogy felszámolják a férfiakra és nőkre vonatkozó nemi sztereotípiákat
- magatartási kódex készítése az oktatásban és szakképzésben dolgozók számára
- a „nemek közti egyenlőség“ ellenőrzési eszközrendszerének megteremtése
- a „nemek közti egyenlőség“ és a diszkrimináció felszámolásának foganatosítása a nemzeti törvényhozásban

sek céljai a tagállamok szintjén nem valósíthatók meg kielégítő módon, és ezért volumenük vagy hatásaik miatt a Közösség szintjén könnyebben valósíthatók meg. A Közösség intézkedései nem haladhatják meg azt a mértéket, amely a Szerződés céljainak eléréséhez szükséges.“

- a „nemek közti egyenlőség” célkitűzéseinek végrehajtása mint az EU-s tagság feltétele 2020-ig, vagyis öt éven belül teljesen fel kell számolni a „patriarchális struktúrákat” a fenti intézkedések alkalmazásával.

Az egyenlő bánásmódra vonatkozó ötödik irányelv (ETD)

Az Európai Parlament már 2011-ben elfogadta az *egyenlő bánásmódra vonatkozó ötödik irányelvet* (ETD), a Bizottságnak azonban még jóvá kell hagynia. Csak azért nem hagyta még jóvá, mert ahhoz a tagállamok egyhangú hozzájárulása szükséges. Az irányelv fő kezdeményezői az LMBT lobbicsoportjai, amelyek ily módon is folytatni kívánják a társadalom átformálását a Yogyakarta-alapelvek szerint.

A diszkrimináció-ellenes törvények és a vallásszabadság ellentmondanak egymásnak. Azóta több országban születtek olyan bírósági ítéletek, ahol a diszkrimináció-ellenességet fontosabbnak tekintették a vallásszabadságnál. Néhány példa az Egyesült Királyságból:

- Peter és Hazelmary Bullnak azért kellett bezárniuk panziójukat, mert csak házaspároknak kívánták kiadni szobáikat.
- Devon grófjától azért vonták meg helyiségeinek bérbeadására vonatkozó iparendélyét, mert nem akarta bérbe adni őket olyan ünnepekre, ahol azonos nemű élettársak fogadnak egymásnak hűséget.
- Egy észak-ír pékséget azért ítélték el diszkrimináció miatt, mert nem volt hajlandó tortát készíteni azzal a felirattal, hogy „*támogasd a meleg házasságot!*”¹⁷

Amennyiben elfogadják az *egyenlő bánásmódra vonatkozó ötödik irányelvet* (ETD), a demokratikus szabadságjogok további jelentős csorbulására számíthatunk:

Az egyenlő bánásmódra vonatkozó ötödik irányelv:

- megsérti a vállalkozói szabadságot.
- megfordítja a bizonyítás elvét: Ha valakit „diszkriminációval” vádolnak meg, a vádlottnak kell bizonyítania ártatlanságát.
- jogi bizonytalanságot teremt: magánszemélyek és vállalkozások elleni koncepciós perekhez vezet.
- A tagállamoknak újfajta ellenőrző szerveket kell létrehozniuk.
- megszünteti a vallásszabadságot.

Az *egyenlő bánásmódra vonatkozó ötödik irányelv* további fontos lépés a totalitáriánus gender állam felé vezető úton. Az EU tagállamainak meg kell akadályozniuk a bevezetését.

Mivel Európa vezetői eltökélték magukat, hogy az EU tagállamok társadalom-politikai valóságát a „nemek közti egyenlőség” alapelvei szerint változtatják meg, két kérdés vetődik fel:

- Ki hatalmazta fel az Európai Bizottságot arra, hogy az Európai Unió 500 millió polgárára olyan új emberképet kényszerítsen, amely egy örült ideológiára épül?
- Ki jogosította fel az EU-t, hogy az ember férfi és női nemi önazonosságát megszüntesse? Honnan van az EU-nak jogi alapja és hatásköre ahhoz, hogy a szülők gyermekeik nevelésére vonatkozó és számos alkotmányban garantált jogát állami felügyeletű intézményekre ruházza át?

Az „antropológiai forradalom” két további konkrét formájáról szeretnénk még beszélni, melyek beláthatatlan következményekkel járnak a jövőnkre nézve: az úgynevezett „homo-házasságról”

¹⁷ <http://www.intoleranceagainstchristians.eu>

és a gyermekek szexualizálásáról, mely az óvodákba és iskolákba bevezetett kötelező nemi felvilágosítási órákon történik.

4. A „homo-házasság“

Az azonos neműek élettársi viszonyának új jogintézményét az ENSZ és az EU szorgalmazza a maguk világméretű lobbijával és hatalmas anyagi erőforrásaival. A „bejegyzett élettársi viszony“ csak első lépés azon az úton, melynek végén teljesen egyenlőnek nyilvánítják a férfi és nő házasságával. 2015-ben két jelentős esemény történt a „homo-házassággal“ kapcsolatban: az írországi népszavazás a „homo-házasságról“, melyet a kormány, a tömegtájékoztatói eszközök, sőt még a rendőrség is támogatott, egy Egyesült Államok-beli adományozó pedig egy-maga 27 millió dollárral finanszírozott. Majd az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága 2015. június 26-án úgy döntött, hogy Amerika valamennyi államára ráerőlteti a „homo-házasságot“. A döntést egyfős többséggel fogadták el. A kisebbségben maradt alkotmánybírók különvéleményükben hangsúlyozták, miért tekinthető ez az igazságszolgáltatással való durva visszaélésnek. A Legfelsőbb Bíróság döntését Barack Obama azzal ünnepelte meg, hogy június 26-án este a szivárvány színeivel világíttatta meg a Fehér Házat.

Néhány kutatási eredmény a homoszexuális hajlamú emberek életére vonatkozóan:

- Az Egyesült Államok-beli *Center for Disease Control* (Egészségügyi Központ) új, széles körű felmérése szerint a magukat homoszexuálisnak tartó emberek aránya a teljes lakosságon belül mindössze 1,6%.¹⁸ A homoszexuális hajlamú emberek közül, akik – kerekítve – a lakosság 2%-át képviselik, csak mintegy 2% veszi igénybe a bejegyzett élettársi kapcsolatot, illetve a „homo-házasság“ új jogintézményét. Ez azt jelenti, hogy a lakosság 0,2%-a miatt állítjuk feje tetejére a jogrendszerünket, a társadalmi ellátó rendszerünket és az értékrendünket.
- Mint számos tanulmány mutatja, a homoszexuálisok általában gyakran váltogatják szexuális partnereiket.¹⁹
- A homoszexualitás megélése jelentős egészségügyi és lelki kockázatokkal jár. A HIV/AIDS-cel való új fertőzöttek kerekén 70%-a olyan férfi, aki más férfiakkal folytat nemi viszonyt. A várható élettartamuk ezért tíz-húsz évvel rövidebb, mint a heteroszexuálisoké.²⁰
- Az azonos neműek "házasságára" vonatkozó szakértői véleményükben, melyet az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága számára készítettek, Loren D. Marks, Mark D. Regnerus és Donald Paul Sullins neves professzorok megállapították, hogy az azonos nemű "szülők" gyermekei az összes komoly tudományos kutatás szerint bizonyíthatóan károsodnak.²¹
- A „homo-házasság“ Európa államait egyre inkább Keletre és Nyugatra osztja. 11 állam a "homo-házasságot" olyan intézményként definiálta, amely független az ember nemétől. 13 állam - gyakran népszavazás eredményeként - alkotmányában egy férfi és egy nő szövetségeként határozta meg a házasságot. Afrikában csak egyetlen állam törvényesítette a polgári élettársi kapcsolatot: Dél-Afrika. A világon több mint 50 állam tiltja a homoszexuális kapcsolatot.

¹⁸ Az Egyesült Államok hivatalos adatai: www.cdc.gov/nchs/dada/nhsr/nhsr036.pdf. Nagy-Britannia: www.ons.gov.uk/ons/rel/ethnicity/measuring-sexual-identity---evaluation-report/2010/sexual-identity.pdf.

¹⁹ *Zürich Men's Study*, 1999.

²⁰ John-Henry Westen, *Editorial*, LifeSiteNews, 26. 06. 2015.

²¹ Brief of amici curiae American College of Pediatricians, Family Watch International, Loren D. Marks, Mark D. Regnerus and Donald Paul Sullins.

http://www.familywatchinternational.org/fwi/documents/Amicus_Brief_and_Appendix_2015.pdf?utm_source=email+marketing&utm_campaign=Pres+Message+4.16.15&utm_medium=email

Homoszexualitás mindig is volt, és az egyes kultúrák különbözőképpen ítélték meg. Arra azonban nem volt még példa az emberiség történelmében, hogy két férfi vagy két nő élettársi kapcsolatát a házassággal egyenlőnek nyilvánítsák.

Ennek okai teljesen nyilvánvalóak:

- A házasság célja gyermekek nemzése.
- A gyermekeknek joguk van ahhoz, hogy biológiai szülei legyenek, és tudják, kiktől származnak.
- Ez a gyermekek természetes élettere, ahol a legjobban tudnak fejlődni.
- A felnőtteknek nincs joguk a gyermekhez.
- Ha úgy hozunk létre gyermekeket, hogy spermát és petesejtet vásárolunk, és béranyát fizetünk meg, a gyermeket megvásárolható terméké tesszük. Ezzel tönkretesszük emberi méltóságát.
- A homoszexuális életstílus kockázatait elhallgatni büntény a gyermekek és fiatalok, valamint a homoszexuális hajlamú emberek ellen.

Az amerikai szerző Daniel Greenfield a következőket írja:

„Először a házasság véglegessége szűnt meg, majd a monogám jellege, végül pedig az értelme.

Soha nem az azonos neműek „házassága” volt a kérdés, hanem a házasság. Abban a világban is lesz házasság, amelyet a dekonstruktivisták kívánnak felépíteni, csak éppen nem lesz semmi értelme... A dekonstrukció háború a meghatározások és a határok ellen. A kizárólagosság azon igénye, mely a házasságban, illetve minden más területen jelentkezik, gyűlöletkeltő bűncselekménynek minősül.“²²

Mikor a Nyugat olyan intézményként határozza meg a házasságot, amelyet bármilyen nemű személy bármilyen nemű személlyel létesíthet, és amely az érzelmekre épül, utódnemző funkcióval pedig nem rendelkezik, „kulturális imperializmust” (Ferenc pápa) valósít meg.

5. A gyermekek szexualizálása

Az olyan nemzetközi szervezetek, mint az ENSZ, az UNICEF, az EU, a világszerte működő nem kormányzati szervezet *Nemzetközi Planned Parenthood Szövetség* (IPPF) és a nyugati államok kormányai stratégiai feladatuknak tekintik, hogy szexualizálják a fiatalokat, sőt időközben a gyermekeket, köztük a legkisebbeket is.

Az „egyenjogúsító szexuálpedagógiát“ Németországban a zöld-vörös kormányok tantervekké alakítják, és a tankötelezettség révén a diákokra és a szülőkre kényszerítik. A szülők alkotmányban biztosított jogát gyermekeik neveléséhez hatályon kívül helyezik. Ami korábban perverziónak, erkölcstelenségnek, fajtalanságnak, a gyermekek megrontásának számított, az ma a nyugati világban a „sokszínűség szexuálpedagógiájának“ irányelve.

Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) a Szövetségi Egészségügyi Tájékoztató Központtal [Bundeszentrale für gesundheitliche Aufklärung (BZgA)] karöltve a *Nemi felvilágosítás európai irányelvei*²³ címmel jelentette meg tájékoztatóját, amely teljesen a fenti szellemiséget tükrözi.

Ezen *irányelvek* szerint a gyermekeket már a legelső korcsoportban (0-4 év) tájékoztatni kell a maszturbáció mikéntjéről. Négy éves kortól és minden további korcsoportban ismertetni kell a „nemi irányultság” (LMBT) egyes fajtáit és a különböző családtípusokat azzal a céllal, hogy

²² Daniel Greenfield teljes cikke magyarul: <https://heidlgorgy.wordpress.com/2015/06/02/a-hazassag-lerombolasa>

²³ <http://www.bzga.de/infomaterialien/einzelpublikationen/who-regional-office-for-europe-and-bzga-standards-for-sexuality-education-in-europe/>

elfogadtassák őket. Mindez például olyan gyermekkönyvek segítségével történik, ahol a királyfi a másik királyfival köt házasságot. Az óvodákban külön kialakítanak olyan zugokat, ahol az óvodások maszturbálhatnak és doktorosdit játszhatnak. A további korcsoportokban a nemi élet valamennyi gyakorlatáról tájékoztatják a gyermekeket, például az anális és az orális szexről. A fogamzásgátlás szakértőinek képezik ki őket, mikor azt gyakoroltatják velük, hogyan kell felhúzni az óvszert a műanyag péniszre. Az esemény utáni tablettát és az abortuszt olyan választási lehetőségként mutatják be, amelyről a fiatalnak magának kell döntenie. Mindez az ENSZ által hirdetett „gyermekjogok” közé tartozik.

A szexualizálás antropológiai előfeltevése az, hogy a gyermekek születésüktől fogva szexuális lények, akiknek joguk van ahhoz, hogy állítólagos szexuális szükségleteiket kielégítsék, és erre a felnőtteknek meg is kell tanítaniuk őket. A gyermek csecsemőkortól kezdve mutatkozó nemi tevékenysége az egészséges lelki-szexuális fejlődés jele. Ezt soha semmivel nem indokolják, és semmilyen tudományos bizonyítékkal nem támasztják alá. Téves előfeltevéstről van szó.

A gyermekeknek arra van szükségük, hogy a családban szeretetet kapjanak, gyengédségben részesüljenek, és biztonságban érezzék magukat. Nemiségmentes helyre van szükségük, ahol gondtalanul játszhatnak, új felfedezéseket tehetnek és tanulhatnak. Szexualizálásukkal a gyermekkoruktól fosztjuk meg őket.²⁴

A család elleni leghatékonyabb támadás a gyermekek és a fiatalok politikailag motivált és stratégiaileg megvalósított szexualizálása.

A fiataalkori nemi élet veszélyei és következményei

A korai nemi aktivitás jelentős kockázatait mindenki ismeri, azok az állami hatóságok is, amelyek a gyermekeket és fiatalokat szexualizálják. A következő *kockázatokról* van szó:

- A serdülőkori terhességek és abortuszok. Az Egyesült Államokban és Németországban ezek száma csökkent az utóbbi években. A leggyakoribbak Nagy-Britanniában, ahol évekkel ezelőtt olyan nemi felvilágosítást vezettek be az iskolákban, amely minden erkölcsi értékkel szembe helyezkedik, a legritkábbak pedig Lengyelországban, ahol a diákokat az iskolában a családi életre készítik fel.
- A fogamzásgátló szerek okozta egészségügyi panaszok. A tabletták, melyet már serdülőknek is osztogatnak, jelentősen növeli a tromبózis és a szélütés előfordulási esélyeit.
- A nemi úton terjedő betegségek robbanásszerű terjedése.²⁵ Az Egyesült Államokban az összes serdülőkorú lány 25%-a szenved nemi betegségben, ami gyakran meddőséghez vezet.
- A kötődési képesség gyengülése a lelki sérülések következtében. A szerelmi kapcsolatokban való csalódással a kötődési kedv is csökken. A depresszió és az öngyilkossági kísérlet jelentősen nagyobb számban fordul elő olyan fiataloknál, akik korai nemi kapcsolatokba bonyolódnak, és ezeknek az iskolai teljesítménye is rosszabb.²⁶

A közvélemény-kutatások egybehangzóan azt mutatják, hogy a fiatalok családot szeretnének. Vajon nem úgy kellene alakítanunk jellemüket a családban és az iskolában, és nem olyan tudást kellene közvetítenünk nekik, hogy életcéljukat el is tudják érni?

²⁴ Neil Postman, *Das Verschwinden der Kindheit*, Frankfurt 1987, először angolul jelent meg a következő címmel: *The Disappearance of Childhood*, New York 1982.

²⁵ Miriam Grossman, *You're Teaching My Child What? A Physician Exposes the Lies of Sex Education and How They Harm Your Child* (Washington DC: Regnery Publishing, 2009).

²⁶ <http://www.heritage.org/Research/Reports/2003/06/Sexually-Active-Teenagers-Are-More-Likely-to-Be-Depressed>. Az adatokat gondosan elemzik, és a társadalmi háttérre vonatkozó szempontokat is megvizsgálják. *No Strings Attached: The Nature of Casual Sex in College Students*, in: *The Journal of Sex Research*, Vol. 43, No. 3, August 2006, pp. 255–267.

Akiké a fiatalok, azoké a jövő. Ezt jól tudják a kultúrforradalmárok, de jól tudják a keresztények is. Ezért az a legfontosabb feladat, hogy harcoljunk a fiatalokért.

III. rész

Ellenállni a gender ideológiájának

A gender ideológia gyökereiről és a társadalomra gyakorolt hatásairól már beszéltünk. Láttuk, hogy a gender ideológia az ember természetére vonatkozó hazugságokra épül, és hogy a gyökereitől megfosztott, szexualizált új embert kívánja megteremteni. Az az ideológia, amely elmentmond a természetnek, az értelemnek és a teremtés rendjének, szükségszerűen totalitáriánus természetű. Egy új totalitarizmus van kialakulóban, amely ezt az ideológiát az egész világ népességére rá akarja kényszeríteni. A keresztények elleni intolerancia és diszkrimináció európai megfigyelésére alakult szervezet, az *Observatory on Intolerance and Discrimination against Christians in Europe* sok száz esetet jegyez fel, ahol a keresztények hátrányos megkülönböztetésben részesülnek – bírósági döntések, vandalizmus, személyek elleni fizikai támadás, pénzforrásoktól való elesés, egyesületekből való kizárás, foglalkozásokból való kirekesztés és börtönbüntetés formájában.²⁷

Látjuk, hogy a „nemek közti egyenlőség” érvényesítése a társadalom valamennyi területére kiterjed – a politikára, az egyetemekre, az igazságszolgáltatásra, az oktatási rendszerre –, és a legfontosabb tömegtájékoztatói eszközök is szinte kivétel nélkül támogatják, melyek többé nem azért lépnek fel, hogy az igazságot képviselve a hatalmat ellenőrizzék, hanem maguk is a politikai osztály részévé váltak, és a „nemek közti egyenlőség” ideológiáját valósítják meg.

A nagyszerű európai kultúra, mely az egész világon elterjedt, a kereszténységre és a keresztény értékekre épül: az emberi méltóságra, a szabadságra, az igazságra, az igazságosságra, a felebaráti szeretetre, a házasságra és a családra. Miért menekül több százezer muszlim Európába, különösen Németországba? Azért, mert – legalábbis egyelőre – demokratikus szabadságjogaink, működő gazdaságunk és társadalmi ellátó rendszerünk van, melyek a caritas, vagyis a felebaráti szeretet keresztény értékére épülnek.

1968 óta ez a kultúra önnön keresztény alapja ellen harcol, és többé nem hagyja, hogy saját vallásunkkal, nemzetünkkel és családjainkkal azonosuljunk, és azt meg is védjük.

A jó hír az, hogy nő az ellenállás az önpusztítás ezen útja ellen. Néhány példa:

Tizenhárom európai állam a házasságot egy férfi és egy nő szövetségéként határozta meg alkotmányában (Fehéroroszország, Bulgária, Horvátország, Litvánia, Lettország, Moldávia, Montenegró, Lengyelország, Szlovákia, Szerbia, Ukrajna, Magyarország).

Németországban 200.000 polgár petíciót nyújtott be 2014 elején Baden-Württemberg tanterve ellen, amely azzal a céllal kívánja átnevelni a diákokat, hogy „fogadják el a szexuális sokszínűséget”. 2014 óta egyre nagyobb tüntetések szerveződnek ez ellen.²⁸ A tantervet jelentősen módosították, Schleswig-Holsteinben pedig teljesen vissza is vonták, mivel az „nem alkalmas az iskolai bevezetésre”.

Franciaországban „Manif pour tous” néven tömegmozgalom indult 2013-ban, amely azért harcol, hogy a gyermeknek joga van ahhoz, hogy legyen apja és anyja, valamint a „homo-házasság” és a gender ideológia államilag előírt iskolai bevezetése ellen. Több mint egy millió ember vonult az utcára. Azt ugyan nem tudták megakadályozni, hogy a Hollande-kormány törvényesítse a „homo-házasságot”, harcukat azonban folytatják.

²⁷ <http://www.intoleranceagainstchristians.eu>

²⁸ www.demofueralle.de

A *litván* parlament kitiltotta az LGBT propagandát az iskolákból.

Lengyelországban 10.000 polgár tüntetett augusztus 30-án a „családra nevelés” című tantárgy megtartásáért és a „sokszínűség tiszteletét előmozdító nemi felvilágosítás” ellen. A tüntetés sikerrel járt: a kormány tervét visszavonták.

Norvégiában Harald Eia komikus a *homo-házasság egyenjogúsításának paradoxonát*²⁹ és a nemek kutatóinak tudománytalanságát mutatta be videóiban, melynek hatására a norvég kormány beszüntette a nemek kutatásának támogatását.

A *svájci* Luzernben a Szexuálpedagógia Kompetencia-központja az általános tiltakozások hatására bezárt.

Magyarországnak 2012 óta olyan keresztény alkotmánya van, amely a házasságot egy férfi és egy nő kapcsolatának határozza meg, az életet pedig a fogantatástól a természetes halálig védelmezi.

Valahányszor ellenállás mutatkozik a „nemek közti egyenlőség” politikájával és a fiatalok szexualizálásával szemben, az *Európai Unió* valamennyi rendelkezésre álló hatalmi eszközzel igyekszik letörni azt. Ugyanakkor létrejött egy európai hálózat, amely kitűnően képzett, hozzáértő emberekből áll, és az EU struktúráin belül minden lehetőséget kihasznál, hogy az EU gender célkitűzései ellen harcoljon.³⁰

A kultúrforradalmárok kezdenek aggódni a növekvő ellenállás miatt. A német Szociáldemokrata Párt világszerte tevékeny Friedrich-Ebert Alapítványa jelentést tett közzé Budapesten a következő címmel:

*A gender mint szimbolikus ragasztóanyag: a konzervatív és szélsőjobb oldali pártok helyzete és szerepe a gender-ellenes európai megmozdulásokban*³¹. Ebben a dokumentumban a francia, német, magyar, lengyel és szlovák gender-ellenes mozgalmakat elemzik.³² Az alulról szerveződő ellenállás veszélyt jelent a felülről szerveződő forradalomra nézve, ami a jelentés szerzőit aggodalommal tölti el. Mint hivatásos manipulátorok azt javasolják, hogy kerülni kell a „gender” fogalom használatát, és így kell megfosztani az ellenállás mozgalmait a „szimbolikus ragasztóanyagtól”.

Pápák és püspökök a gender ideológia ellen

A Biblia szeretetről, házasságról, nemiségről és családról szóló örömhírével összhangban 2013 és 2014 évfordulóján Szlovákia³³, Lengyelország³⁴ és Horvátország³⁵ püspökkari konferenciái, valamint a svájci Chur³⁶ püspöke határozott hangú körlevelet jelentett meg a gender ideológia ellen. Bemutatják, hogy Isten az embert a szeretet királyi útjára hívja, és a házastársi szerelem azt a szeretetet jeleníti meg, amellyel Isten szereti az embert. Különösen II. János Pál pápa enciklikáira hivatkoznak, aki a *test teológiájával* új mélységben világította meg az értelmes és

²⁹ <https://www.youtube.com/playlist?list=PLPPa8aTP2j2MPyEzYwqmCOMHLi1bmu95e>

³⁰ <https://agenda-europe.wordpress.com>

³¹ Kováts Eszter és Maari Pöim (szerk.), *Gender as Symbolic Glue: The position and role of conservative and far-right parties in the anti-gender mobilizations in Europe*, Friedrich Ebert Stiftung, 2015. július, 146. old. Felelős kiadó: Ernst Stetter, Secretary General of the Foundation for European Progressive Studies (FEPS). Szerzők: Gaël Brustier (Franciaország), Alice Blum (Németország), Félix Anikó (Magyarország), Weronika Grzebalska (Lengyelország), Petra Durinova (Szlovákia), Pető Andrea (epilógus). Link: <http://library.fes.de/pdf-files/bueros/budapest/11382.pdf> (utolsó megtekintés 2015. július 30-án).

³² A szerző (G. Kuby) nevét tizenegyszer említik.

³³ http://www.familiam.org/pls/pcpf/v3_s2ew_consultazione.mostra_pagina?id_pagina=5708.

³⁴ <http://torontocatholicwitness.blogspot.ca/2014/01/the-polish-bishops-conference-denounces.html>

³⁵ <http://torontocatholicwitness.blogspot.de/2014/11/croatian-bishops-conference-denounces.html>.

³⁶ http://www.bistum-chur.ch/wp-content/uploads/2013/12/Wort_des_Bischofs_VIII_2013.pdf

boldog élet bibliai üzenetét. Ferenc pápa számtalanszor foglalt állást a gender ideológia ellen, melyet „ördögi ideológiának“ nevezett. 2015 októberében a római püspöki szinóduson valamennyi nyelvi csoport elítélte a gender ideológiát a német kivételével.

A Kúria és bíborosi kollégium előtt tartott 2012. december 21-i karácsonyi beszédében XVI. Benedek pápa a rá jellemző éleslátással utalt „a gender elmélet hamis voltára“, és arra az „antropológiai forradalomra“, amelyet megvalósít. A következőket mondta:

Ha mindeddig úgy véltük, hogy a család válságának oka az emberi szabadság téves felfogása, ma már látjuk, hogy maga a létről alkotott elképzelésünk kérdőjeleződik meg, vagyis az, hogy mi is az ember valójában. ... az ember nemét többé nem természeti adottságnak tekintik, amelyet az embernek el kell fogadnia és értelemmel kell megtöltenie, hanem társadalmi szerepnek, amelyet ki-ki magának választ, míg eddig a társadalom jelölte ki számára. Nyilvánvaló, hogy ez az elmélet és a mögötte húzódó antropológiai forradalom mindenestül téves. Az ember tagadja önnön természetét, és úgy dönt, hogy nem olyan dologról van szó, ami adottság, hanem olyanról, amit maga hoz létre. ... Ha a környezetünkről van szó, akkor a természet manipulálását károsnak tartjuk, ha viszont az emberről, akkor magunk manipuláljuk azt. Kétségbe vonjuk, hogy Isten az embert két egymást kiegészítő alakban – férfinek és nőnek – teremtette. Ha azonban nem létezik a férfi és a nő teremtésben meghatározott kettőssége, akkor a család – mint a teremtés által adott valóság – sem létezik többé. Ekkor viszont a gyermek őt megillető eddigi helye és méltósága is elvész. ... Ha az alkotás szabadsága önmagunk megalkotásának szabadságává válik, akkor magát a Teremtőt is megtagadjuk, végül pedig az embert is megfosztjuk attól a méltóságától, hogy Isten teremténye és képmása. Aki a családjáért harcol, az emberért harcol. És azt is látjuk, hogy ahol tagadják Istent, ott az ember méltósága is megszűnik. Aki Istent védelmezi, az az embert veszi védelmébe.³⁷

A keresztények feladata

Soha az emberiség eddigi történelmében nem történt meg, hogy stratégiai politikai programokkal az egész világon támadást indítottak volna az ember kétneműsége és az erre épülő társadalmi rend ellen. A Biblia első oldalán ezt olvassuk:

„Megteremtette tehát Isten az embert a maga képére; saját képére teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket. Isten megáldotta őket, és azt mondta nekik: »Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet!«“ (Ter 1,27-28).

Ezzel az egzisztenciális támadással a keresztény ember csak akkor tud szembeszállni, ha valóban a keresztény hite szerint él, vagyis:

- Nemi életünk megfelel Isten parancsolatainak. Máskülönben nem tudjuk felismerni az igazságot, és indítékunk sem lesz, hogy elkötelezzük magunkat ebben a harcban.
- Nekünk is világosan kell látnunk a nemiség, a házasság és a család dolgaiban. Óriási tudásanyag áll rendelkezésünkre ehhez, különösen VI. Pál, II. János Pál és XVI. Benedek enciklikái (*Humanae Vitae*, *Familiaris consortio*, *Deus caritas est*), valamint II. János Pál műve, a *Test teológiája*.
- Élő kapcsolatban vagyunk van Jézus Krisztussal a szentségek, az imádság és Isten ígéje által, és így le tudjuk győzni félelmünket, és engedelmeskedni tudunk a Szentlélek sugallatainak és vezetésének.
- Őszintén keressük Isten akaratát.
- Hálózatokat hozunk létre olyan emberekkel, akik elkötelezték magukat ebben a harcban. Minden országban több száz olyan keresztény csoport létezik, akik a társadalom minden szintjén a házasságért és a családjáért küzdenek.

³⁷ http://w2.vatican.va/content/benedict-xvi/de/speeches/2012/december/documents/hf_ben-xvi_spe_20121221_auguri-curia.html

Vajon fel fog-e ébredni Európa, és rá fog-e eszmélni keresztény gyökereire, amelyekből nagyszerű kultúra sarjadt, olyan kultúra, amely tiszteletben tartja minden ember méltóságát, védelmezi a vallás és szólásszabadságot, garantálja a jogbiztonságot, valamint anyagi jólétet és példátlan társadalmi ellátó rendszert teremt? Vagy el fog tűnni az iszlám többségű multikulturalizmusban? Mindenki tehet azért, hogy az európai kultúra forrásából ismét élő víz fakadjon fel.

* * *

Gazdaság – Etika – Globalizáció

Konferencia kiadvány

A Jövőegyetem könyvek sorozat új kötete a 2015. évi Gazdaság – Etika - Globalizáció című nemzetközi konferencia előadásainak szerkesztett változatait tartalmazza.

A Jövőegyetem könyvek sorozatot szerkeszti:

Kertész-Bakos Ferenc

ISSN 2416-0482

© Kertész-Bakos Ferenc

A Jövőegyetem könyvek sorozatot kiadja:

John Henry Newman Oktatási Központ Kft.

8330 Sümeg, Kossuth L. u. 2.

Felelős kiadó:

Fülep Dániel

Az előadások szövegei a forrás megjelölésével szabadon terjeszthetők.